

هه‌لده‌سه‌نگینن و لایه‌نه جوانه‌کانی به‌ده‌رده‌خه‌ن. به‌تایبه‌تیش هه‌ول‌دانیکه بو تیشک خسته‌سه‌ر ئه‌و لادانه زمانیه‌یه‌ی له‌ئاستی وشه‌سازی، که له‌پیکهاته‌ی ده‌قه شیعریه‌کاندا به‌کارهاتون، ئه‌مه‌شیان به‌جه‌ختکردنه‌وه‌ی به‌کارهینانی ئه‌و ریگه‌یانیه‌ی چالاک‌ی و توانا و وزه و هیزی شیوازی ئاخاوتن و ده‌برپینی شاعیره‌که به‌هۆی ئه‌و لادانه زمانیه‌وه پیشانده‌ات، بوئه‌وه‌ی ئیستاتیکی شیعره‌کانی به‌رجه‌سته‌بکات.

کلێله وشه: لادانی زمانی، لادانی وشه‌یی، ئیستاتیکی، داهینانی وشه‌ی نوی.

ئىستاتىكاي لادانى زمانى له‌ئاستى وشه‌سازى به‌نمونه‌ى شىعره‌كانى (نه‌وزاد ره‌فعت)

شاخه‌وان فه‌ره‌اد محممه‌د¹ - ئىبراهيم نه‌حمه‌د

شوان²

¹⁺² به‌شى زمانى كوردى، كۆليژى زمان، زانكۆى سه‌لاحه‌دين، هه‌رىمى كوردستان، عىراق.

پوخته

ئهم توێژینه‌وه‌یه به‌ناونیشانی (ئىستاتىكاي لادانى زمانى له‌ئاستى وشه‌سازی به‌نمونه‌ى شىعره‌کانى (نه‌وزاد ره‌فعت)ه، هه‌نگاویکه بو خسته‌پرو و دیاریکردنی ئه‌و که‌ره‌سته زمانیه‌یه، که بونیادی ئىستاتىکا وه‌ک ره‌گه‌زىکی بنچینه‌یى شىعریی

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(10).No(4).Paper21

Received: 08-Aug-2022

Accepted: 25-Oct-2022

Published: 29-Dec-2023

Corresponding Author's E-mail:

shaxawn.mohammad@su.edu.krd

ibrahimshwan61@yahoo.com

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2023 Journal of University of Raparin.

پێشهکی

ئێستاتیکا بنچینهیهکی سه‌رهکی و کۆله‌گه‌یهکی هه‌ره‌ گرنگ و بایه‌خدارای ده‌قی ئه‌ده‌بیه، بۆیه له‌م پروانگه‌یه‌وه مه‌به‌ست و ئامانجیه‌تی له‌ژانری شیعردا جوانیه‌کی به‌ها‌دار و چێژیکه‌ی هونه‌ری و پێگه‌یه‌کی به‌رز پێشکەش بکات. ئه‌مه‌ش‌یان له‌میانی یه‌کێک له‌په‌رگه‌زه سه‌ره‌کیه‌کانی پێکهاته‌ی ئه‌م ئێستاتیکایه‌ به‌دی دیت که‌ زمانه‌، شاعیر به‌هۆی ئه‌نجامدانی ئه‌و لادان و گه‌مه‌ زمانیه‌وانانه‌وه ئه‌و خۆشی و جوانی و چێژه‌ و زه‌به‌خش و جوانیینه‌ به‌رجه‌سته‌ده‌کات، که‌ ئه‌دگار و پێگه‌ و سه‌نگی به‌ها‌داری ده‌ق به‌تین و تۆکمه‌ و رازاوه‌ و په‌نگینتر ده‌که‌ن. به‌شیک له‌به‌ئه‌نجامگه‌یاندنی ئه‌م کاره‌ هونه‌رییه‌ش، به‌هۆی ئه‌و لادانه‌ زمانیه‌وه‌ پروده‌دات که‌ له‌ئاستی وشه‌سازیدا جێبه‌جێده‌کریت، له‌پێگه‌ی به‌کاره‌ینانی ئه‌و پێچکه‌یه‌ی که‌ شیوازی زمانی ده‌ربیرینی ئاخاوتنه‌که‌ی په‌یف و گوزارشت و وشه‌کانی شاعیر جوانتر و به‌پێزتر پێشاندده‌دات.

بابه‌تی توێژینه‌وه‌که‌: (ئێستاتیکای لادانی زمانی له‌ئاستی وشه‌سازی به‌نمونه‌ی شیعره‌کانی نه‌وزاد په‌فعت)ه‌، بۆ هه‌لبژاردنی باسی توێژینه‌وه‌که‌ ده‌رخستن و پێشاندانی گرنگی ئێستاتیکای ئه‌و لادانه‌ زمانیه‌یه‌ له‌ئاستی وشه‌سازیدا که‌ نه‌وزاد په‌فعت به‌کاریه‌یناون، بۆ رو‌نکردنه‌وه‌ی ماناو مه‌به‌سته‌ شیعریه‌کانی و بایه‌خی ئه‌و لادانه‌ له‌شعیری هاوچه‌رخ کوریدا.

هۆکاری هه‌لبژاردنی بابه‌تی توێژینه‌وه‌که‌: هۆکاری هه‌لبژاردنی ئه‌م بابه‌ته‌ ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ گرنگی بابه‌تی ئێستاتیکای لادانی زمانی شیعری به‌گشتی له‌لایه‌ک و پاشان ئه‌و لادانه‌ی شاعیر له‌ ئاستی وشه‌سازیدا به‌هۆی زمانه‌وه‌ به‌دیدیت و تائیس‌تا کار له‌سه‌ر ئه‌م بواره‌ی شاعیر نه‌کراوه‌.

سنوری توێژینه‌وه‌که‌: توێژینه‌وه‌که‌ تاییه‌ته‌ به‌بواری ئێستاتیکای لادانی زمانی له‌ئاستی وشه‌سازیدا، به‌تاییه‌تی له‌ده‌قه‌ شیعریه‌ به‌کارهاتوه‌کانی (نه‌وزاد په‌فعت)، له‌گه‌ل ئه‌و پێگه‌یانه‌ی که‌ له‌ئاستی وشه‌سازیدا، که‌ له‌میانه‌ی به‌کاره‌ینانی شیوازی تاییه‌تی زمانه‌وه‌ لادانی زمانی پیکدین.

ئامانج و گرنگی توێژینه‌وه‌که‌: بابه‌تی توێژینه‌وه‌که‌ له‌م چه‌ند خاله‌دا ده‌رده‌که‌وت:

1- له‌به‌ر گرنگی و به‌ها و پێگه‌ی هونه‌رییه‌ی وشه‌ له‌ئاستی وشه‌سازیدا له‌پێکهاته‌ی ده‌قه‌ شیعریه‌کانی (نه‌وزاد په‌فعت)دا و به‌تاییه‌تی له‌په‌ری دروستکردنی لادانی وشه‌یه‌ی بۆ پێشاندانی ئه‌و لادانه‌ که‌ جوانی و ئێستاتیکا به‌ده‌قه‌ شیعریه‌کان داوه‌.

2- ئامانج و گرنگی به‌کاره‌ینانی وشه‌ وه‌ک بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی پێکهاته‌ی که‌ره‌سته‌ سه‌ره‌کیه‌کانی شیعری ئامازه‌ی پیکریت، که‌ چ نرخیکه‌ به‌ها‌داری هه‌یه‌ بۆ گه‌یاندنی واتا و به‌ده‌سه‌ینانی لایه‌نی هونه‌ری و ئێستاتیکای له‌شیعردا، به‌هۆی ئه‌و کاریگه‌ری و کارلیکه‌ هونه‌رییه‌ی که‌ له‌ده‌قه‌ شیعریه‌کانی (نه‌وزاد په‌فعت)دا به‌کارهاتون.

میتۆدی توێژینهوهکه له کارکردنمان له باره ی ئهم توێژینهوهیهوه، رێبازی بنه‌ره‌تی (وه‌سفی - شیکاری) ی په‌یره‌و‌کراوه.

پیکهاته‌ی توێژینهوهکه: به‌گه‌ستی توێژینهوهکه له‌پیشه‌کی و دو به‌ش و نه‌جام و لیستی سه‌رچاوه‌کان و پوخته‌یه‌ک به‌زمانانی (کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی) پیکدیت، به‌شه‌کانیش به‌م شیوه‌یه‌ن:

به‌شی یه‌که‌م: له دو ته‌وه‌ره پیکدیت: ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م تیۆرییه و باسی لایه‌نی ئیستاتیکی لادانی زمانی شیعری به‌شیوه‌یه‌کی گه‌ستی کراوه و دواتر له‌ته‌وه‌ره‌ی دوهمدا ئاماژه به‌ئیستاتیکی لادانی زمانی له‌ئاستی وشه‌سازییدا کراوه.

به‌شی دوهم: له‌لایه‌نی پراکتیکیه‌وه باسی لادانی وشه‌یی به‌هۆی زمانه‌وه له‌ئاستی وشه‌سازییدا خراوه‌ته‌رو، له‌گه‌ل ئه‌و رێگه‌یانه‌ی که له‌پیکهاته‌ی ناوه‌وه‌ی وشه و یاسا‌کانی وشه‌ دارشتن پیکدین، له‌وانه‌ش: داهینانی وشه‌ی نوێ و تیکدانی رۆنانی باو و به‌کارهینانی وشه‌ی شیوه‌زار و به‌کارهینانی وشه‌ی کۆنینه و به‌کارهینانی وشه‌ی بیگانه و ئه‌و ده‌قه شیعریانه‌ی له‌هه‌ر جۆریکیاندا به‌کارهاتون.

به‌شی یه‌که‌م

ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م: ئیستاتیکی لادانی شیعری

ئیستاتیکی وه‌کو په‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی و بنچینه‌یی بایه‌خیکی گرنگی له‌ده‌قه ئه‌ده‌بیاندا هه‌یه، به‌مه‌شیا‌ن مه‌به‌ست و ئامانجیه‌تی له‌ژانه‌ری ده‌قی شیعرییدا جوانیه‌کی به‌هادار و چیژیکی وزه‌به‌خشی هونه‌ری و پێگه‌یه‌کی بالا پیشکه‌شبات، چونکه ((شیر له‌بنه‌ره‌تا داهینانیکی ئیستاتیکیه)) (عارف، 2007: 15). ئاشکرایه شیعریش وه‌ک ژانریکی سه‌ره‌به‌خۆی ئه‌ده‌بی بریتیه له‌ده‌رچون و لادان له‌ئاستی ده‌ربیرینی زمانی رۆژانه و ئاسایی، به‌هۆی ئه‌و ده‌ستور و یاسا و رێسایانه‌ی که بۆی دیاریکراون، ئه‌مه‌شیا‌ن له‌رێگه‌ی خه‌یا‌ل‌فراوانیی شاعیره‌وه به‌دیدیت، ئه‌و شاره‌زایی و پسپۆری و ئه‌زمونه ئه‌ده‌بییه‌ی کۆیکردۆته‌وه به‌گوزارشت و ده‌سته‌واژه‌ی سه‌رده‌میانه‌ی نوێوه له‌روانگه‌ی جیهانبینی جیاوازه‌وه پیشکه‌شبات، چونکه شیر سه‌کو و مینه‌رێکه ده‌بیت شتی نوێباو و تازه‌با‌ه‌تیانه‌مان پێبه‌خشیته. له‌گه‌ل ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی سه‌رده‌می خۆیدا رێبکات، بۆئه‌وه‌ی کار له‌ناخمان بکات و کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌هزر و زه‌ین و خه‌یا‌لماندا بمینیته‌وه. پێویسته ئیحا‌یه‌کی مانادار و جوان و سه‌رنج‌راکیش و وینه‌ی شیعری ناوازه‌مان پیشکه‌شبات، که پیشتر بینایی چاوانمان نه‌یان بینیت، هه‌روه‌ها ریتیم و ئاوازیکی به‌هیز و به‌تین و کارتیکه‌رانه‌ی هه‌ستبزوین و ناخ هه‌ژینی وامان بۆبینیته ئاراوه، که گۆچکه‌کانمان له‌وه‌و پیش به‌رکاریگه‌رییه‌کی نه‌که‌وتین. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چیژیکی وزه‌به‌خش و چیژدارمان پیندات، به‌هۆی ئه‌و جوانیه‌ی که شیوازیکی تایبه‌تی جیاکه‌ره‌وه‌ی به‌خۆی هه‌بیت و بونی پێگه و سه‌نگی خۆی تا له‌تکه‌ی به‌هاداری ناوازه‌یی بالا هه‌نگاو بنیت، بۆئه‌وه‌ی مانه‌وه‌یه‌کی نه‌مری پێبه‌خشیته. شاعیر ده‌بیت به‌هۆی که‌له‌که‌بونی ئه‌زمونی ئه‌ده‌بی شیعرییه‌وه، خاوه‌نی جیهانبینی و جیهانبینی ئازاد و سه‌ره‌به‌خوبیت، که

لهویوه دهربرینی ناوازی نامۆ و گوزارشتی قهشهنگدار و پرشنگذارمان پی بناسینیت و هیزی دهربرینی گۆکردنی پهیغهکانی ئارامی و شادی و بهختهوهری بهناخمان ببهخشینیت. ئەم ههنگاوه هونهرییهش بههوی لادانهوه بهدهست دیت، بهتایبهتیش لادانی زمانی، که شاعیر توانا و شارهزایی و چالاککی خۆی دهخاتهگه، بۆهوهی بهشیوهیهکی نویباو مامهله لهگهڵ بهکارهینانی زماندا بکات و تیکوپیکی بشکینیت و بهو شیوازهی که خۆی مهبهستییهتی سههرلهنۆی بونیادی بنیتهوه. بههوی ئەو گهمه هونهرییهی کردویهتی، چونکه ((شاعیر ئەو دهسهلاتهتی ههیه که وهک خۆی دهیهوی بۆ مهبهسته هونهری و ئیستاتیکییهکهی زمان بهکاربینی و تهناهت یاریشی پیوهبکات. تهناهت لهههندی حالدا لهیاسا و ریسا ریزمانیهکانیش لادا. ئەمه لهلایهکهوه و لهلایهکی دیکهشهوه ئەو بۆ سههرچاوه دامهزراو و دهولهمندهکانی زمان و وشه دهگهڕی، ئەو هونهر و تهکنیک و میکانیزمانه بهکاردیننی که نهخشهسازیهکهی رهنگینتر و سههنگینتر دهکن)) (میراودهلی، 2021 : 41).

ههرچهنده لادان لهشيعردا لهئاستهکانی دهنگسازی و وشهسازی و پرستهسازیش و لهئاستی و اتا و وینهی هونهریش، بههوی چۆنیهتی بهکارهینانی زمانهوه بهدیدیت، بهلام ئەوهی ئیمه لهم تووژینهوهیهدا مهبهستمانه زیاتر جهختی لهسهربکهینهوه لادانی زمانیه لهئاستی وشهسازیدا، که بهمهشیان واتایهکی بههیز و فراوان دهاته وشهکانی نیو شيعرهکهی و بهو هویوه ئاستی شيعرهکهی بهرهو ئاستیکی بههادر و چالاکتر دهبات، چونکه لهدهقی شيعریدا زمان شیوه و شیوازیکی بایهخداری دهربرینی هونهرییه ((ئهم گرنگیهش لهتایبهتمهندی زمانهوه دی وهک ئەوهی زمان ماددهیهکی بنهپهتی دهق پیکدههیننی ئەوکاتهی زمان دهچیتته ناو سنعهتی دهقهوه ئەوسا دهگۆڕی و دهبن بهزمانیکی تر)) (ئهسوهد، 2001 : 68)، ئەو زمانهش بههوی لادانی زمانیهوه بهرجهستهدهیت، لهبهرئهوهی لادان لهشيعردا بهکارهینانی داهینانی زمانهکهیهتی، که بهچهندین رهههندی مانا و مهبهستدار و قولی ئیحابهخشهوه بهرگاویکراون، که ئەو بواره هونهرییه بۆ خوینهران ئامادهدهکات، که بینه لایهتیک لهدهقهکه و لهدیدگای جیاکاری و جیاوازی خویانهوه دهقهکه وینابکهن و لایهنه پهنهان و نادیار و شاراوهکانی بدۆزنهوه، لهبهرئهوهی لادانهکان لهدهقدا سهکویهکی کراوه لهبهردهم خوینهردا والا دهکن، تاکو بهرهو قولایی چهقی واتایی دهقهکه بچیت و لایهنه هیزدار و وزهبخش و جوانهکانی دیاریبکات، لهبهرئهوهی ((زمانی شيعری لهنیوان رهگهزهکانی تری بنیاتی شيعریدا، جۆره سیمایهکی تایبهتی دهاته دهق و شيعر پیکدینیت. بهسهر زمانی ئاسایدا تیدهپهپیت و لهئهنجامی گونجاندنی وشه و دهنگهکان ئاوازیکی تایبهتی ئەداته دهقی شيعری)) (غهفور، 2005 : 9). ههروهها ریکهوتنی وشه ودهنگهکان لهگهڵ یهکتردا جهستهیهکی قول و چری کاریگه لهسهر نامۆکردنی زمانی ئاسایی بهجیدههیلیت، ئەمهش خالی بهرجهسته و گرنگی لادانی زمانی شيعرییه، که نهخشی دیاری لهسهر بهها و ماناداری شيعرییهوه ههیه، ئەم کاریگهری و جوانی و نامۆکردنی زمانه لهشيعردا لهئهنجامی لادانه واتایی و ریزمانیهکانهوه خۆی بهرجهستهدهکات. بۆیه زمان لهشيعری نۆی و هاوچهرخدا بارگاوی دهبیت بهو وزهیهی، که لهلادان و هونهرکارییهکهیهوه دیتتهکایهوه و دهبیتته خالی جیاکه رهوهی لهزمانی رۆژانه و ئاخوتنی ئاساییدا، ههنديکجاریش بهکارهینانی وشهیی ناو خهک بهشیوهیهکی گشتی لادان دروستدهکات، بهلام زمانی شيعری بهشیوهیهکی گشتی ((لادانی دهربرینی ئاخاوتنه لهشیوازه ئاساییه باوهکهی، ئەمهشیان ئهنجامدانی کردهیهکی زمانیه لهدارشتن و پیکهاتهی ئاخاوتندا

به دیدیت، که ده کریت له میانی سروشتی شیوازی ئه ده بیبونه که یه وه بیناسینه وه، جگه له مه شیان ده توانین لادان به خودی شیوازی ئه ده بی هه ژمار بکهین)) (السد، 2010: 179)

ته وهری دوم: ئیستاتیکی لادانی زمانی له ئاستی وشه سازیدا

هه رچه نده ناو نیشانی ئه م ته وهریه به ئیستاتیکی ده سپیده کات، به لام ئه وهی ئیمه مه به ستمانه و زیاتر جه ختی له سه ر ده که یه وه باسکردنی لادانی زمانی له ئاستی وشه سازیدا به شیوه یه کی گشتی بو هینانه دی پیکهیتانی ئه و جوانیییه کی که نرخ و به های جوانیناسی ده که به رزتر ده که نه وه به وهی ئه و لادانه ی، که وه ک هوکاریک بو ئه م مه به سته به کار دیت، چونکه لادانی زمانی بریتیه: له ده رچون و لادان له و یاسا و ریسا کو توبه ندکراوانه ی که له زمانی ئاساییدا به کار دین، ئه مه شیان یه کی که له و بنچینه هونه رییانه ی ده قی شیعره ی، که ده بیته ره که زیکی گرنگی بنه مای داهینان و ئیستاتیکی له ده قی شیعریدا؛ بو یه شاعیر زور به ئاگایی و وشیاریییه وه ئه مجوره لادانه به ئه نجام ده که یه نیت و له م ریگه یه وه جگه له وهی ره هه ندیکی جوانیناسی به ده که ده ی ده به خشیت، له گه ل ئه وه شدا ره هه ندیکی قولی کورت و چر و پوختی واتایش به ده که ده ی ده دات، هه روه ها پیویسته ئه وه ش بزانی، که خاسیه ت و لایه نیکی جیاکاری و جوداکاری له نیوان هه له ی زمانی و لادانی زمانیدا هه یه، له به ره ئه وهی ((یه کیکیان به ده ست شاعیره که خویه تی و له ژیر ده سه لاتیدایه و بو مه به ستیک هیناوانی - داهینان - ئه وی تریان له روی نه زانین و گوئ نه دانه و هه له شه بییه وه په یدا ده بی، داهینان دیارده یه کی ئیجایی پر مه به سته، به لام هه له دیارده یه کی سه لیبیه، که له سه ر شاعیر ده که وه ی و جیاکردنه وه یان په یوه ندی به جووری به کارهینان و که لک لیوه رگرته وه هه یه)) (کانه بی، 2008: 28-29)، بو یه یه کی که له و لادانه زمانییانه ی که لیزه دا زیاتر جه ختی له سه ر ده که یه وه، ئه وه یه که شاعیر له سه ر ئاستی لایه نی وشه سازیدا بایه خ و گرنگیه کی زوری پیدا وه، چونکه وشه بنه مایه کی سه ره کی پیکهاته ی که ره سته ی شیعره، هه روه ها هوکاریکیشه بو گه یاندنی واتا و هیناکیه ی کاریک و کاریگه ری و به ده سه تهینانی جوانیناسی له شیعره دا، ئه مه ش خالی وه رچه رخان و جیاکاری ژانری شیعره به شیوه یه کی تاییه تی، که له پیکهاته ی بونیادی ده سته واژه ی ده برینی کاری ئه ده پیدا به گشتی جیا ده کاته وه، له به ره ئه وهی ((له ناو هه ر کاریکی ئه ده پیدا ئه و وشه یه ی به کار دیت، جودایه له و وشه یه ی که له ناو زمان و پیکهاته ی قسه ی ئاساییدا به کار ده هینریت)) (کورک، 1989: 159). که واته به شیوه یه کی گشتی ده سه لاتی وشه له گو تاری هه ر ده قیکی ئه ده بی و به تاییه تیش له ژانری شیعره دا، خاوه ن زمان و ئه رک و به ها و داپرشتن و بنه مایه کی تاییه تییه، له به ره ئه وهی ((شیعر زمانه و دژه که ی بونی نییه، چونکه زمانی شیعره به م خاسیه ته له زمانه کانی دیکه جیا ده بیته وه، که پیش ده سپیکردنی هه مو شتیک گه مه یه که به وشه کان ده کریت، به مه ش وشه کانی هه نگا وده نین به ره و ئاستانه ی جوانیناسی و ده بیته بونیک سهر به خو)) (عبدالبدیع، 1969: 5). که واته وشه رۆلکی به هیز ده بینیت له رونه کردنه وهی په یام و وه سفکردنی پوخسار و خاسیه تی شته کاند، که شاعیرانیش له شیعره کانیاندا شیوازی ده برین و لایه نه دیار و په نهان و نهینیییه کانی هه ست و سوژ و باری دل و ده رون و ئاستی جووری بیر و هزر و توانای زانیاری و رۆشنیبری و ئه زمونیان ده خه نه رو، له به ره ئه وهی وشه ((که ره سته ی خاوی ده برینه و کاریگه رییه کی گه وره و مه زنی

ههیه له سه‌ر ئاده‌میزادا)) (محمود، 2007: 124). جگه له وه‌ش سه‌ره‌رای ئه‌و گه‌شه‌سەندنه‌ی که له شیوازی به‌کاره‌ینانی زماندا به‌پیی پۆژگار و قۆناغه جیاوازه‌کانی ژبانی ئاده‌میزاد پویداوه، بۆیه کاریگه‌رییه‌که‌ی زیاتر له‌وشه‌دا به‌ده‌رده‌که‌وێت، هه‌ربۆیه لای (پۆلان بارت): ((ده‌ق بریتیه له‌چنین و دانانی کۆمه‌له‌ و شه‌یه‌کی ریکخراو له‌پالیه‌کدا، که گونجان و شیوه‌یه‌کی جیگیر پیکدینیت، ئه‌مه‌ش تاکه رینگه‌یه‌که، که نوسه‌ر به‌پییوستی ده‌زانیت و په‌ی پیده‌بات)) (ئه‌حمه‌د، 2009، 96)، چونکه ((شیوازه‌گه‌رییه‌کان له‌خاسیه‌تی شیکردنه‌وه‌ی ده‌قدا به‌وشه‌ ده‌سپیده‌که‌ن، که چ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌وشه‌یه‌کی دیکه‌وه هه‌یه، که شانبه‌شانی به‌کاردیت، ئینجا به‌ره‌و رسته و په‌یوه‌ندی به‌و که‌سانه‌ی که ده‌ینوسن و ده‌ریده‌برن و ئه‌وانه‌شی قسه‌ی پیده‌که‌ن و گوێیان لیده‌بیت، له‌کۆتایشدا په‌یوه‌ندی به‌و گوزارشت و جووری ئه‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌وه هه‌یه که ده‌ینوینیت)) (عبداللطیف، 1996: 202). هه‌ندیجار له‌به‌ر سروشتی شیعره‌که (ده‌قه‌که) یان پییوستی شیعری، شاعیر ناچارده‌بیت وشه و ده‌برین و گوزارشتیکی نامۆ و ئاسایی به‌کاربه‌ینیت، یاخود به‌مه‌به‌ست ئامانجیه‌تی کارامه‌یی و توانای فیکری و ئه‌ده‌بی خۆی بخاته‌رو، بۆیه وشه‌یه‌کی نوێیابو، یا هه‌ستیکی تازه، له‌ده‌قیکی نوێیدا بونیاد ده‌نیت، که خۆینه‌ر توشی بیرکردنه‌وه و پامان و سه‌رنجان بکات و بیچله‌کینیت. هه‌روه‌ک چۆن ((نیگارکیشیک ده‌یه‌وێت کارامه‌یی خۆی له‌به‌کاره‌ینانی ره‌نگه‌کاندا پیاده‌بکات و گه‌مه به‌بنه‌ما چه‌سپاوه‌کان بکات له‌پیناو داھینانیک و هه‌ادا که توانای مانه‌وه‌ی هه‌بیت و هونه‌ریکی بالای ئه‌ده‌بی لێ بکه‌وێته‌وه)) (حسین، 2008: 35). له‌م خاله‌دا شاعیر یاخود نوسه‌ر له‌شیوازه ته‌قلیدییه‌که‌ی وشه و پۆنانه بنچینه‌یه‌که‌ی لاده‌دات، به‌شیوه و شیوازیکی دیکه یاسایه‌کی نوێیابو بۆ به‌کاره‌ینانی وشه‌کان دروستده‌کاته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ((زمان رینگه‌ی ئه‌وه ده‌دات، که تاک له‌واقع هه‌لبیت و هه‌ست و ئاره‌زو و هه‌لچونی خۆی له‌قالبیکدا دابریژیت، زمانیک تابه‌ت به‌خۆی دروست بکات، له‌یاسا و ریساکانی زمان لاده‌دات، که باشتر وایه، به‌داهینان ناوی به‌هین، چونکه یاساکانی زمانی ئاسایی ده‌بنه‌کۆت له‌رپیی داھینانی شاعیر)) (دزه‌یی، 2008: 42)، چونکه شاعیر له‌جیهان و ئایدا و خه‌ونه‌کانیدا جیهانبینیه‌کی فراوانتری هه‌یه، که گوزارشته‌کانی به‌شیوازیکی داھینه‌رانه‌ ده‌بریریت. به‌بێ وشه و به‌کاره‌ینانیان به‌شیوه‌یه‌کی جیاواز هیوا و خولیاکانی ناهینیته‌دی، گه‌ر ئه‌و کۆت و ده‌ستور و یاسا و ریسایانه نه‌شکینیت که له‌به‌رده‌میدا دانراون. ئه‌مه‌شیان به‌هه‌لبژاردن و گونجان و ریکخستنی وشه‌کان و ئه‌و لادانانه‌ی ئه‌نجامیان ده‌دات، بلیمه‌تی و پسپۆری و شاره‌زایی و تیروانینی هزری ده‌رده‌که‌وێت. ئه‌و لادانانه‌ی که له‌ئاستی زمانیدا، به‌هۆی وشه و جوور و شیوازی به‌کاربردنییه‌وه شاعیر ئه‌نجامیان ده‌دات، تیکدانی زمان و ده‌رچون نییه له‌په‌رۆسه‌ی خۆی کاره‌که‌یدا، به‌لکو داھینه‌ره‌کان هه‌مو کات هه‌ولده‌دن توانا و ئه‌زمون و شاره‌زاییان بخه‌نه‌رو. شاعیریش وه‌ک تاکیکی داھینه‌ر له‌بواری ئه‌ده‌بیدا خاوه‌ن ئایدا و دیدگای نوێیابو و به‌رده‌وام له‌گۆشه‌نیگای تابه‌ت به‌خۆیه‌وه له‌هه‌ولدانایه بۆ داھینانی زمان و شیوازیکی ئه‌ده‌بی نوێ، بیگویدانه ده‌ستور و پیوه‌ره ریزمانیه دیاریکراوه‌کان، خۆی ناخاته ژیر ئه‌و کۆتوبه‌ند و به‌ربه‌ست و یاسا و ریسایه زمانیه‌ی، که ره‌هایی و ئازادییه‌کانی بیرکردنه‌وه و ئاواته‌کانی زه‌وت بکه‌ن، خالی جه‌وه‌هه‌ری داھینه‌رانه لیره‌وه ده‌سپیده‌کات و به‌هره و توانسته هونه‌ری و جوانیناسه‌کانی هه‌نگاوده‌نین به‌ره‌و تازه‌بونه‌وه و پۆنانی وشه‌ی نوێیابو و داھیناوه‌ی له‌زمانی شیعری شاعیره‌وه.

بەشی دوهم:

لەم بەشەدا بەشیۆهیهکی پراکتیکی ئاماژە بەو لادانە وشەییانە دەکەین، کە بەچەند جوړیک ئەنجامدراون، کە هەندیکیان بەپیکهاتەیی ناوهوهی وشە و یاساکانی وشەداپشتن گریډراون و هەندیکی دیکەشیان بەلایەنی دەرەوهی وشەکانەوه پەیوهستن، کە دیارترینیان لەوانەش:

أ- داهینانی وشە نوێ:

شاعیر بۆ داهینانی وشە نوێیابو ئەم شیۆوازه لەزمانی شیعیرییەکییدا بەکار دینیت و داهینان لەرۆنانی دروستکردنی وشە نوێیەکییدا دەکات، بەرپێگەیی دارپشتن و داتاشینی دور لەزمانی ئاساییدا، (ئەرەستۆ) لەمبارەیهوه دەلێت: ((وشەیی داهینانی شیعیری وشەیهکە لەناو خەلک بەکارنەهاتوه، شاعیر خۆی دایدههینیت)) (ئەرستۆ، 2011: 79). ئەو وشانەیی پیشتر بونی سەرەخۆی نەبوه و هەرگیزیش نەبیستراوه و بەکارنەهاتوه، دەبنە مایەیی سەرنجی خوێنەر(وهرگر) و بەهایەکی هونەری بەپلەیی بەرزکردنەوهی دەقی شیعیرەکە دەدەن و ئەزمون و توانا و بەهرەیی شاعیر نیشانەدەن، کە لەزمانی نوسینی داهینانی شیعیرەکییدا بەرجەستەیی دەکات، چونکە شیعیر ئامادەگییە لەو وشە و کەرەستانەیی کە لەخۆدەگریت، کە پیشتر لەزمانی رۆژانەیی ئاسایی و فەرەنگی زمانەکەدا ئامادەگیی نەبوه، هەرۆهەها یەکیک لەخەسڵەتەکانی زمانی نوسین ئەوهیه، کە ((بریتییە لەبەکارهینان و بەرگریژکردنی هەندیک دەستەواژەیی نوێ، ئەوهش بۆ ئەوهی لادانیک، لەزمانی نیو کۆلان بەهینیتەکیاوه)) (بابان، 2007: 143). کەواتە سەرەرای ئەوانەش بەکارهینانی وشەیی داهینراو، کاریگەری و توانا ناوازهیهکەیی بەکار دیت لەمیانی ئەو شوینەیی کە تیایدا بەدەر دەکەوێت، لەمبارەیهوه وتراوه: ((تەنیا وشەیی داهینراو لەشیعیردا جیگەیی هیوایه، کە زمان لەمیانییدا دەگاتە ئاستی لوتکەیی سەلیقەیی تواناداری لەکاتوساتی دەربریندا)) (عبدالبدیع، 1997: 111). شاعیر ئەو سیستەمە دەنگی و واتا داهینراوه فەرەنگیەکانی وشەکان دەخاتە چوارچۆبەندییهکی دیاریکراو، لەگەڵ ئەوهشدا هەولی بەدیهینانی وشەیی جیا جیا دەدات، کە جوړە وشەیهک دادەهینیت، خەسڵەت و ئەدگاریان لەوشەیی ئاسایی رۆژانەدا دوربن، ئەمهش بەدو رپگە ئەنجامدەدریت:

((1- وشەداتاشین: شاعیر وشەیهکی نوێ دادەتاشیت، هەرگیز پیشتر بونی نەبوه، بەدەر لەیاسا وشەسازییەکانی زمانەکەیی.

2- گشتاندنی یاسایەکی وشەرۆنان: بەسەر کەرەستە و وشەیی تری ئەو زمانە)) (فتاح، 2010: 410). لەهەردو باردا ئەو وشە نوێیابوانە، هۆیهکن بۆ سودبیین و ئەزمونداری و شارەزایی و پسپۆری شاعیر و بارگاوپیونی فەرەنگی شیعیری شاعیرەکە، بەو وشە نوێیانەیی کە داهیناون، لەم بارەشدا زمان بەهۆی بەکاربردنییهوه لەلایەن خۆی شاعیرەکەوه، دەبیتە هۆکاریک بۆ تاقیکردنەوهیهکی خۆی، کە شاعیر لەسەر بنەمای کەرەستەکانی زمان وشەیی نوێ دادەرپژیت و زمانی شیعیری خۆی پێ قەشەنگ و ناوازه دەکات، بەمهش دەبیتە خەسڵەت و بنەمایەک بۆ جیاکردنەوهی زمانی شیعیری خۆی لەشاعیرانی دیکە.

پیری

خۆرخواز

سهەر، قیبله نومای یاران و

دل

پر

نیاز (رهفعت، 2011: 83)

شاعیر وشهیه کی داریژراوی داهیناوه، که له سهەر بنه مای ئه و یاسایه، که وشه ی (دلخواز، بانگخواز) ی پیداریژاوه، به لام له بهرئه وه ی له زمانی ئاساییدا به کارنایهت و له فه ره نگدا بونی نییه، بویه وشه ی (خۆرخواز) وشه یه کی داهینراوه.

چه شنی ساوا...

به لام ساوای دایکخۆرنا (رهفعت، 2011: 91)

(دایکخۆر) وشه یه کی داهینراوی لیکدراوی شاعیره، که له سهەر بنه مای هه مان ئه و یاسایه یه که وشه ی (گۆشتخۆر) ی پیلیدراوه، به لام له بهرئه وه ی له زمانی ئاساییدا به کارناهیتریت و له فه ره نگدا ئاماده یی نییه، بویه ده چیته ئاستی داهینانی وشه ی نوێ.

ئه ی تو مروقی به فرستان نشین

تو فیربوویت پیش وه ی زریان رات پیچیت

که رک له بهر که ییت؟ (رهفعت، 2004: 20)

شاعیر وشه ی (به فرستان) ی له سهەر بنه مای گشتاندنی یاسایه کی وشه رۆنان ئه م وشه داریژراوه ی داهیناوه، له سهەر شیوه ی (کوردستان، گۆرستان... هتد)، که پیکهاتوه له: (ناو + پاشگر).

هه ر به پایزنامه کانی با زانیمان

گوله کان و کوتره نامه به ره کان و په ربیه کان

له گیانه لادان

هه ر به چه مه رینامه کان تیگه یشتین

چاوی چاوه پوان کویریایی داهاتووه و (رهفعت، 2014: 103)

نهوزادی شاعیر لهسهه ئاستی وشهسازیدا، بهپیی یاسا و رپیسای گشتی دروستبونی وشه رۆنانی لیکدراو، وشهکانی (پایز+نامه) و (چهمهری (خال، 2005: 145) + نامه)ی داهیناون، که (چهمهری: دههولیکه که بو شیوهن لی دهری)، لهسهه شیوهی (سالنامه، گهشتنامه)، که لهشیوه و شیوازی زمانی ئاساییدا بهکارنایهت و لهفههرهنگیشدا بونیان نییه، بۆیه داهینانیکی تازهی کردوه و بههایهکی جوانبونی پیبهخشیوه.

لهزه نوپریک

پونگجاپ و باقرۆکجاپریک

رهنگ و بۆیان کردمه دیاری

منیش له پادااشت

بهئوچی وشهتاشی

یاخود بهخوین

پێیان ده بهخشم نه مری (ره فعهت، 2004: 219-220)

شاعیر له م کۆپلهیه دا سی داهینانی نوپیاوی لهسهه ئاستی وشهسازیدا ئهجامداوه، ئهوانیش: (پونگ+جاپ)، (باقرۆک+جاپ) بهسهودهرگرتنی له یاسای وشهکانی (نه رگزاپ، که ماجاپ) دو وشه ی نوپی داتاشراوی داهیناوه، که ههردوانیان ئاماژه به شوینی گیای پونگ و دهسکیک یاخود چهپکه گولیک دهکن، ههروهها وشه ی (وشهتاشی) پیکهاتوه له: (وشه+تاشی) (ناو+قه دی چاوگ) که وشهکانی (دارتاشی، سهرتاشی...) بههه مان شیوه دروستدهبن، ئه مانه داهینراوی نوپیاوی شاعیرن، که لهسهه ئاستی خودیدا داهیناون و شیعهه که ی جوانتر نیشانداوه.

کۆرپه ی بهر مه مکی مؤمیاژن که ی شیر بمژیت؟ (ره فعهت، 2004، 172)

(مؤمیاژن) داهینانیکی زیده نوپیاوی شاعیره، که لههیچ فههرهنگیک و زمانی رۆژانه شدا قهت بهکارنه هاتوه، وشهکانی (مؤمیاژن) ی لیکداوه وهک دو ناو، بهلام لههزو خه یالی داهینه رانه ی خۆیدا ئه و ئاماژه شیعهه ی پین بونیادناوه و دهقه که ی ئیستاتیکتر کردوه.

دهستی له رزۆکی جزمیکی سته منامه ی قه د نه شکاوی (ره فعهت، 2004: 182)

سودی بینوه له یاسایه کی گشتی وشه رۆناندا، بۆیه وشه ی (سته منامه) ی داهیناوه، (سته م) هاوه لئاو له گه ل (نامه) وهک ناویک، وهسفی جۆری ئه و دهسته له رزۆکه ی پیده کات، بهمهش بونیادی هونه ریه که ی بههیزتر و سه رنجراکیشتر کردوه، لهسهه ناخی خوینه ری دهقه که ی.

بهدهم هه نسک و نرکژنی رپی هه له مووت برینه وه (ره فعهت، 2004: 208)

وشه‌کانی (نرکه + ژیان (ژینی) ی لیکداوه، وشه‌یه‌کی تازه بابه‌تیانه‌ی داهیناوه، واته ئه‌و دهنگه نزمه هیواشه‌ی به‌هۆی هه‌نسکه‌وه که نرکه‌نرکه‌ی زۆر و یه‌ک به‌دوای یه‌ک و دوای ماندوبونیکه‌ی یه‌کجار زۆر دیته دهره‌وه و ناخۆشیه‌کانی ژیان گوزارشته‌کات، ئه‌م ویناکردنه‌ش کاریگه‌رانه‌تر کار له‌هه‌ست و سوژ و بیرکردنه‌وه‌کانی خوینهر ده‌کات.

ب- تیکدانی رۆنانی باو:

جۆره‌ لادانیکه‌ دیکه‌ی زمانیه‌ له‌سه‌ر ئاستی وشه‌سازیدا، که شاعیر به‌شیوه‌یه‌کی تر مامه‌له‌ له‌گه‌ل وشه‌کاندا ده‌کات و ئه‌و وشانه‌ی له‌ئاخواتنی ئاساییدا پیکه‌وه‌دین و به‌شیوه‌یه‌ک لیکداون، که له‌لای هه‌مو که‌سیکدا به‌ربلاو و باون، وه‌ک: (نیر و می، سور و سپی، راست و چه‌پ، خوارو خێچ و پوژه‌لات و پوژئاوا و ...هتد). که‌واته به‌مانایه‌کی دیکه‌ ((به‌وتنی وشه‌ی یه‌که‌م، خوینهر یه‌کسه‌ر وشه‌ی دوهمی به‌بیردا دیت. ئه‌مه‌ش زیاتر له‌و وشه‌ لیکداوانه‌دا دهرده‌که‌ویت که تاراده‌یه‌ک خاوه‌ن رۆنانه‌کی چه‌سپاوی جیگیرن)) (سعید، 2013: 207). به‌لام شاعیر به‌تیکدانی رۆنانی باویان له‌یاسا گشتیه‌کاندا دهرده‌چیت و تیکدانیک له‌شیوه‌ی به‌کاره‌ینانیا‌ندا ئه‌نجامده‌دات. بۆئه‌وه‌ی ((شتیکه‌ی نوێ دروست بکات، شتیک به‌لای خوینهره‌وه‌ چاوه‌پواننه‌کراو و سه‌رنج پاکیش بیت، ئه‌م لادانه‌ دروست ده‌کات)) (سعید، 2013: 207). به‌مه‌ش ئه‌وجۆره‌ شیوازه‌ لادانه‌ چیتیکه‌ی هونه‌ری ئیستاتیکه‌ی بونیاد ده‌نیت و تیروانین و سه‌رنجی خوینهر بۆ لای خۆی راده‌کیشیت و ئه‌مجۆره‌ به‌کاره‌ینانه‌ له‌به‌های هونه‌ری دهربرینی که‌م ناکاته‌وه‌، ((به‌لکو له‌پیره‌وه‌که‌ی ده‌خزی بۆئه‌وه‌ی واتای تازه‌ بسازین و دوا‌جار ده‌ق سیمایه‌کی به‌رزی شیعره‌ی وهرده‌گر)) (خۆشناو، 2010: 238).

ده‌مگوت: پردی رپی توش برمینیت

زۆر ریگا هه‌ن به‌ره‌و ئیره‌م

چوزانم ریگاکانی دی

بۆ دۆزه‌خی جه‌نگم ده‌به‌ن

یه‌ک رییان هه‌یه‌ زین و مه‌م (ره‌فعت، 2020: 34)

شاعیر له‌رسته‌ی کۆتایی ئه‌م کۆپله‌ شیعره‌دا، رۆنانی باوی دهربرینی (مه‌م وزین) ی گۆریوه‌ و وشه‌که‌ی به‌جۆریکی دیکه‌ رۆنیوه‌، کردویه‌تی به‌ (زین و مه‌م)، به‌هۆی ئه‌و تیکدانه‌وه‌ ویستویه‌تی، له‌گه‌ل وشه‌ی (ئیره‌م) ی رسته‌ی دوهمدا بگونجیت و هاوسه‌رواییه‌ک بینته‌کایه‌وه‌، به‌مه‌ش جوانیه‌کی زیاتری به‌شیعره‌که‌ به‌خشیوه‌، هه‌روه‌ها خوینهریش هه‌ست به‌نویخوازی و گۆرانکاری ده‌کات و توشی سه‌رسامی ده‌بیت.

وا هاتم

کللی ئاگری خۆزیام

دهكاته وه دهركای قهلات

دهركای پوژئاوا و پوژهلات (رهفعت، 2011: 6)

بهكارهینانی دهبرپینی پوڤانی بهربلاوی تیکداوه و (پوژهلات و پوژئاوا)ی کردوه به (پوژئاوا و پوژهلات)، تاكو هاوسهرواییهك لهنیوان (قهلات و پوژهلات)دا بیتهدی، بویه بنهمایهکی ئیستاتیکی چیژبهخشی پیداوه و بههایهکی هونهریشی بهئهدگاری دهقهکه بهخشیوه.

مهستی زیکری تاقه جوانه

چهشتنی نووری دیرینه

چهژنواره ی فه نابوونه

فه نابوونی گریاوانه

فه نابوونی گولاوانه

فه نابوونی (فه رهاد) ی تاقی (شیرین)ه... (رهفعت، 2004: 256)

شاعیر له نیوه دیری کۆتاییدا، پوڤانی باوی بهكارهینانی بهربلاوی دهستهواژهی (شیرین و فه رهاد) ی تیکداوه بو (فه رهاد) ی (شیرین)ه، کاریکی هونهرمه ندانه ی له شعیعه کهیدا بهرپا کردوه و جوانیبونه که ی له وه دا خوی ده بینیته وه، که سهروای شعیعه که ی راگرتوه و جوانیبینییه ک و بنهمایه کی ئیستاتیکییانه ی به ره مهیناوه.

ئیسیتاش له بیرمه شهویک درهنگان

پاش مالنوستانان

له تاو دلتهنگی و ئهسته مترین ژان (رهفعت، 2004: 49)

نهوزاد رفعت پوڤانی بهكارهینانی دهستهواژهی (درهنگانی شهوی) ی تیکداوه بو (شهویک درهنگان)، بهم گۆرانکارییه پوڤانی یاسای ریکخستنی وشه که ی تیکداوه و بهم لادانه زمانیهی، که له سه ر ئاستی وشه سازیدا کردویه تی، چیژیکی هونهریی دروستکردوه و پامان و پوانینی خوینهری بو دیره شعیعه کانی راکیشاوه و بهمهش سیمایه کی هونهرییانه ی بهرزی پییه خشیوه، جگه له مهش وشه کانی (درهنگان و نوستنان و ژان) کۆتاییه کانیان به (ان)ه و سهروایه کی هاوسهنگ و هاوئاواز و موزیکییانه ی به دیهیناوه و ئهم کاره داهیتانه ی له بهرپیوستی بهكارهینانی سهرواکه ی بونیادناوه.

پ- به کارهیتانی وشه شیوهزار (لادانی شیوهزار):

له سهه ئاستی وشه دا جۆره لادانیکه دیکه ی زمانیه له شیعردا په پیره و ده کریت، هه رچه نده شاعیر هه ول و کۆشش بکات و بیه ویت له و زمانیه ئە ده بییه یه کگرتوه ی قۆناغی سه رده مه که یدا بنوسییت و وشه کان بکاته بنچینه و بنه مای که ره سه ته ی ده برپینی شیعره کانی، به لام به ته واوی بۆی ناگونجیت واز له شیوهزاره تایبه تییه که ی خۆی بهییت، که پیی ده ئاخقییت و کارتیکردن و کاریگه ریی شیوهزاره کانی دیکه ی زمانه که ی هه ر له سه ر ده بییت. بۆیه به مه به سه ت یا خود بی مه به سه ت بییت، بیه ویت یا نه یه ویت، گه لیکجاران زۆر وشه ی ناوچه یی و شیوهزاره کانی زمانه که ی له ده قه کانییدا ده مه زینیت. ده گونجیت شاعیر له بهر گه لیک هۆکار و مه به سه ته وه په نا بباته بهر وشه ی شیوهزاره کانی دیکه، له وانه ش: تواناداریی و پیشاندانی به هره ی شیعیری، یان پر به ره مدهاری و که ره سه ته زۆری زمانی شیعری، یا خود گه ره که یه تی ریباز و رپچکه و رپره و شیوازی خۆی له شاعیرانی هاوسه رده می جیا بکاته وه، به مه ش خاسیه ت و سیفه تی جیاخوازی خۆی به ده رده خات له میانی زمانی شیعرییه که یه وه، یا هه ندیکجاران له بهر هۆکاری پیویستی سه روا و کیش و رپتم و ئیفاع... هتد، ئە و جۆره لادانه به کار دینیت. که واته به که لک و ده رگرتن و به کار بردنی وشه ی شیوهزار له نیوخودی ده قی شیعردا کاریکی شیوا و گونجاوه. سه ره رای ئە وه ی ده بیته بنه مایه ک که به هایه کی ئیستاتیکی و چیژیکی هونه ری به زمانی شیعره که ده دات، چونکه ((به پیویستییه ک له پیویستییه کانی پته وکردنی زمانه نه ته وایه تییه که دانراوه)) (سابیر، 2006: 326). جگه له مه ش ئە مجۆره به کار بردنه ی وشه ی ناوچه ییه (شیوهزاره) له شیعری شاعیرانی کورد په پیره و کراوه، به شیوه یه ک که شاعیران شانبه شانی به کار بردنی زمانه ئە ده بییه یه کگرتوه که یان له نویسنده ئە م هه نگاوه یان ناوه، زۆر جارانیس وا رویداوه وشه ی ناوچه یی و په یقی سه ر به شیوه زاری خۆشیان له به کارهیتاندا به کار برده، که ئە مه ش ده بیته هۆی ((سه رنجراکیشانی خوینه ر و زمانی ده قه که جۆریک له ناباوی له خۆ ده گریت و لادانیکه ئیجابی و داهینه رانه یه)) (ئه حمده، 2013، 108). که واته شاعیر له ریگه ی به ئە نجام گه یاندنی ئە م کاره هونه رییه ی وشه ونبوه کانی ناوچه یه ک له شیوهزاره جیاوازه کاندای بۆ ناو زمانی هاوبه شی به کارهیتاندا ده بات و به مه ش فره هنگی زمانه شیعرییه که ی ده وله مه نده بییت و گوزارشت و ده برپینی نویباو له ده برپیندا به کار دینیت و کاریکی داهینه رانه ی ئیستاتیکیانه ی ئە نجام ده دات.

چۆن بیژم: ئە وه تانی! (ره فعت، 2014: 33)

(بیژم: بلیم) وشه یه کی سه ره به شیوه زاری کرمانجی سه رو (بادینی)یه، هه روه ها له ناوچه ی گه رمیانیش به کار دیت. شاعیر به کارهیتانواوه، به مه ش لادانیکه شیوه زاری به کار برده (به به کارهیتانی وشه و وشه کانی دیکه ی شیوه زاریکی تری زمانه که ی) (عبداللطیف، 1996: 313).

پیش بانگی دیقی ده هۆلکوت

مال به مال... مزگینی ده پروینیت (ره فعت، 2004: 62)

وشه‌ی (دیقل: که‌له‌شیر، که‌له‌باب) وشه‌یه‌که سه‌ر به‌شیوه‌زاری کرمانجی سه‌روه، شاعیر به‌کاریه‌یتاوه.

سووتان و فه‌نا بئالیت

یا تیترواسکه‌ی کۆلان راست نه‌بیژیت (ره‌فعت، 2013: 25)

(نه‌بیژیت: نه‌لیت) وشه و ده‌ر برپینیکه سه‌ر به‌شیوه‌زاری کرمانجی سه‌روه به‌کاره‌اتوه، تاکو جوانیه‌ک به‌زمانی گۆکردنی شیعه‌که بدات و هه‌روا (بئالیت و نه‌بیژیت) له‌روی کیش و سه‌رواوه‌ش یه‌کن و سی برگه‌ن، به‌مه‌ش سه‌روای شیعه‌که‌ی پاراستوه.

نه‌ا گریان ئاوردوه

پیچه‌وانه‌ی کۆنه سالان

مه‌یل ده‌کاته مه‌شخه‌لان (ره‌فعت، 2020: 24)

(نه‌ا: ئیستا) و (ئاوردو: سوته‌مه‌نی)، نه‌ا سه‌ر به‌شیوه‌زاری بادینی کرمانجی سه‌روه، ئاوردو له‌ناوچه‌ی موکریان به‌کار دیت، له‌بنچینه‌دا سه‌ر به‌شیوه‌زاری هه‌ورامیه.

شه‌مالی فینکی چه‌می راموسان

ئاوری عیشق و بی په‌رواییمان

خۆش ده‌کات (ره‌فعت، 2004: 50)

(ئاور: ئاگر) شاعیر وشه‌ی (ئاوری) به‌کاریه‌یتاوه، به‌مه‌ش لادانیکه‌ی زمانی له‌سه‌ر بنه‌مای وشه‌سازی ئه‌نجامداوه، به‌سو‌دبیینی له‌م شیوه‌زاره کوردیه‌که (هه‌ورامی) یه و هه‌ندیک له‌کوردیه‌کانی ناوچه‌ی ئیرانیش به‌کاریدینن.

حیکایه‌تخوان

گپه‌ره‌وه‌ی بلویرزوان (ره‌فعت، 2014: 69)

وشه‌ی (زوان: زمان) وشه‌یه‌کی شیوه‌زاری کوله‌ورپیه، شاعیر لادانی زمانی له‌سه‌ر ئاستی وشه‌یی پیکردوه، تا توانا چالاکی مه‌عریفی و زانیاری و ئه‌زمونی ئه‌ده‌بی خۆی پیشانبدا، هه‌وه‌ها وشه‌کانی (حیکایه‌تخوان و بلویرزوان) هاوسه‌روان و چیژیکه له‌وه‌تبه‌خشیی پیداه، به‌مه‌ش بونیادیکه باشتر و جوانتری تیدا به‌رجه‌سته‌کردوه.

گۆزه‌ی باران... نه‌رم... نه‌رم...

به‌سه‌ر په‌لکی خه‌زاناوی شاردا پڑا

(ره‌ف‌عه‌ت، 2011، 38)

(په‌لک: گه‌لا) شاعیر خۆی خه‌لکی ناوچه‌ی هه‌ولێز و سه‌ر به‌و شیوه‌زارشه، بۆیه ئه‌م وشه‌یه‌ی له‌ناو ده‌قه‌که‌یدا مه‌زاندوه، چونکه خه‌لکی هه‌ولێز و ده‌وروبه‌ری به‌کاریدینن.

سیروان کپه و ئارام ده‌کشیت

سیروان ده‌چریت

ئۆخژن به‌گونده‌کانی سه‌رقه‌راخی و

بالنده‌ی ئه‌وک پر گریه‌و

ئه‌و کناچانه ده‌به‌خشیت (ره‌ف‌عه‌ت، 2004، 77)

(ئه‌وک: قورگ، گه‌رو) سه‌ر به‌ شیوه‌زاری کرمانجی سه‌روه، بادینی و هه‌روه‌ها له‌شیوه‌زاری هه‌ولێز ناوچه‌ی (خۆشناوه‌تی) به‌کاردیت و (کناچانه: کناچانی: کچانه) وشه‌یه‌کی سه‌ر به‌ شیوه‌زاری هه‌ورامیه، شاعیر هه‌ردو شیوه‌زاری کۆنی کوردی لیکداوه، به‌مه‌ش لادانیکێ زمانی له‌پۆی وشه‌سازیه‌وه پیکردون، له‌به‌رئه‌وه‌ی باسی ناوچه‌ی سیروان ده‌کات، هه‌ولیداوه به‌به‌کاره‌یتانی ئه‌و وشه‌یه له‌سه‌ربه‌نمه‌ی ناوه‌خن و پوخساردا هاوسه‌نگیه‌کی هونه‌ری به‌دیبینیت، به‌خوینه‌ریش بلیت: شاره‌زای ده‌سته‌واژه و وشه و ده‌ربه‌رینه‌کانی شیوه‌زاره‌ کۆنه‌کانی کوردیشه.

هاپۆ ئه‌م گه‌شته و سه‌فه‌ره‌ دووره‌ش

بلوێز ئه‌نگیوی ئه‌م کۆنه‌شاره‌ش (ره‌ف‌عه‌ت، 2004، 145)

ئه‌م دێره‌ شیعره‌ لادانی زمانی له‌پۆی ئاستی وشه‌وه به‌هۆی شیوه‌زاریکی دیکه‌ی زمانی کوردیه‌وه پیکراوه، به‌به‌کاره‌یتانی (هاپۆ: مام) (خال، 2005: 499)، که له‌ شیوه‌زاری هه‌ورامی دیالیکتی (گۆران = ماچۆ) به‌کاردیت، لایه‌نه ئیستاتیکی و به‌هاکه‌ی له‌وه‌دا خۆی ده‌دۆزیته‌وه، که بزوینی (ۆ) و (وو)ی درێژو ده‌نگدار، له‌گه‌ل بزوینی (و)ی کورت و بیده‌نگ له‌پۆی ده‌نگسازیه‌وه به‌کارهاتون، که به‌مه‌ش بونیادیکی ناوه‌کی ریتمداری موزیکی ئاوازه‌خشی پێبه‌خشیوه و به‌هایه‌کی ئیستاتیکی له‌زه‌ته‌بخش به‌خوینه‌ر ده‌به‌خشیت.

شیرینان فره‌ دویره

ته‌نراوه به‌هه‌زار شووره (ره‌ف‌عه‌ت، 2011، 73)

به‌کاره‌یتانی ده‌سته‌واژه‌ی (شیرینا من فره‌ دویره: شیرینی من زۆر دوره) ده‌ربه‌رینه‌که‌ی سه‌ر به‌شیوه‌زاری کرمانجی سه‌روه، به‌مه‌ش جۆره قه‌شه‌نگی و رازاوه‌یه‌کی نمونه‌یی به‌ده‌قه‌که‌ داوه، له‌به‌ر هۆکاری پنیوستی کیش و سه‌روا و ئیقاعداریه‌وه به‌کارهاتوه، بۆیه جۆره موزیکتی هه‌سه‌ت بزوین و له‌زه‌تداری بۆ

دروسستکردوه، خوینهریش که بهر گویچکهی دهکهویت ههست بهو لایه نه هونه ریبه دهکات، چونکه دهربرینی گۆکردنه کهشی خیراتر و خوستر بو، بهم خاسیه تهش سیفه تیکی ئیستاتیکیانهی پیدراوه.

ناهیلیم بچینه هیچ کوی

کی له منی شکاو خاستری ده ناسیت؟! (ره فعهت، 2020: 49)

وشه ی (خاستر: چاکتر) سه ره به شیوه زاری هه ورامیبه و له چه ندین ناوچه ی جیا جیاش به کار دیت، تا کو هیچ له مپه ریک و راوه ستانیک له ئیقاع وئاوازی دهربرینیدا به دی نه یهت، بویه شاعیر ئه م وشه یه ی به کاره یناوه.

کریم ئه مشه و

تو ئه و هه لۆ به رزه فره سه و داسه ره

ئو باوکه شووره پیرۆزه برینداره (ره فعهت، 2004: 95)

وشه ی (کریم: کریم: خزم: دۆست: هاوپی: برادر) له کرمانجی ژورو به کار دیت، له گه ل (ئیزیدیه کان) یش به کاریدین. شاعیر ئه م وشه یه ی له م شیوه زاره وه رگرتوه و لادانیک زمانی له سه ر بنچینه ی وشه سازیدا پیکردوه، به به کاره ی نانی ئه و شیوه زاره له م دیره دا، به مه ش کاریکی شیاو و گونجاوی هونه ریبانه ی به دیه ی ناوه و به ها که ی رازاوه تر کردوه.

که واته شاعیر به به کاره ی نانی شیوه زار و وشه ی زاره کانی دیکه ی زمانی کوردی له ده قه شیعریبه کانی دا، مه به ست و ئامانجی ئه وه بوه ئه و په یامه بخته رو، که ئه ویش وه ک تاکیکی کورد به شداریکی کارا و چالاک بیت، بو خزمه تکردنی زمانه نه ته وه یبه که ی، له پال جیه جیکردنی ئه رکه چی ژبه خشه هونه ریبه که ی بو ئه وه ی به هایه کی ئیستاتیکی پیندا، هه ولیدا وه سو دیکیش له ئاستی بونیادی بابه تیدا به نه وه کانی داها تو بگه یه نیت.

ت- به کاره ی نانی وشه ی کۆنینه (په راویز خراو یا خود فه رامۆشکراو):

جو ره لادانیک دیکه ی زمانیه له ئاستی وشه سازیدا، که شاعیر به شیوه و شیوازیکی هونه ریبانه مامه له له گه ل وشه کاند ده کات له ناو تیکستی شیعریدا، به مه ش جوانی و کاریگه ریی و به هیزی و ئیستاتیکی شیعره که دیاریده کات. که واته ئه وه ی فره واتای و مانایی به ده ق دهدات گه وه ره ی به کاره ی نانی وشه یه، چونکه جو ر و شیوازی به کاره ی نانی وشه که ((زمانی ده ق چرده کاته وه و جوانی به پیکه اته و دارشتنی ده ق ده به خشی هه ر وشه یه، ئه و گه مه زمانیه نه ی که له هه ناوی شیعردا ده کرین و زورجاریش فره مانایی دها به ده ق، هه ر به و گه وه ره ی وشه دینه کایه وه)) (خانزاد، 2008: 153). که واته شاعیر لیره دا به دوا ی ئه و وشانه دا ده گه ریت، که ئیستا که له ناو فره هنگ و قسه ی پو ژانه دا به کارناهیتریت و ئه و وشه کۆنانه سه ره له نو ی له په راویز خراوی یا خود فه رامۆشکراویدا زیندو یانده کاته وه، به شیوه یه کی هونه ریبانه گیانیان به به ردا ده کاته وه، ئه و وشانه له نیو ده قه شیعریبه کاند جاریکی دیکه به کاردینیته وه، به مه ش سه رنجی خوینهر بو لای ده قه که ی ده هی نیت، بو

ئەو دەقە کە لە دەقە کە ی بێنیت. کەواتە پردی پەيوەندی نۆوان دەق و خوینەر بونیاد دەنیت، چونکە ئەو وشانە لە نۆو ئەو دەقەدا ((دەبنە ھۆی سەرنجراکێشانی خوینەر و گەشتن بە بەرجەستەکردن)) (عەبدوڵلا، 2007: 105)، چونکە خوینەری ئیستاکە ئاشنایەتی و شارەزایی نییە، بە مانا و واتای ئەو وشەییە و ھەبونی ھەندێجار لە ناو زماندا، بە لām شاعیریش ھاوشانی ھونەرماندە ئەو وشەییە لە دارپشتندا بە ھاو سەر دەمەکانی خۆیان ئاشنایەت و پێیان دەناسینیت (عزیز، 2005: 145)، بۆیە خوینەری دەق ئەو کاتە ی وشە کە ی بەرچاودە کە ویت و دەبیسیت توشی سەرسۆرمانی و کتوپری و ھەلچونی سۆزی دەرونی دەبیت، ئەمەش یەکیکە لە سیمایا و ئەدگارە ھونەریی و جوانییەکانی لادانی شیعری. کەواتە بە کارھێنانی وشە ی کۆننە بریتییە لەو دەقە کە ((شاعیر یان نوسەر لە بەرھەمی خۆیدا سود لە وشە کۆچکردو و ستراکچەرە ریزمانییە کۆنەکان و ھەر بگرت، کەوا ئیستا لە زماندا بە کارناوەت)) (کانەبی، 2008: 34).. بۆیە دەبیین (لیچ) ئەمجۆرە لادانە بە (لادانی کاتی، سەردەمی، میژویی) ناو دەبات و لەمبارە یەو دەلێت: ((بریتییە لە بەر دەوامی ژبانی رابردو لە دو تویی زمانی ئەمڕۆدا)) (کانەبی، 2008: 34).. کە بە کار دەھێنریت. ھەر و ھا دەبیین لە زمانی عەرەبیدا بە شیک لەو وشانە بە (پەراویز خراو یان فەرامۆشکراو یاخود کۆچکردو) ناو دەدەکرین، لە بەر ئەو دەقە و وشانە ئیستاکە جگە لە مەبەستی شیعری نەبیت لە شیعری دەقە ی زمانی نۆی ئیستادا بە کارناوەن (و ھبە، المھندس، 1984: 309). کەواتە بە کار بردنی خودی ئەو وشە کۆننە لەمجۆرە لادانەدا، ھیچ جۆرە پەيوەندییەکی بە ئاستی ریزمانی و یاسا و پیکھاتە ریزمانییەکانەو نییە، تەنھا شاعیر جارێکی دیکە بە کاریان دەھێنیتەو، بۆ ئەم مەبەستە ھونەریی و شیعرییانە، بە مەش بە ھایەکی ھونەر بەخشانە و چێژێکی ئیستاتیک بەخشانە بە دەقە شیعرییە کە ی دەبەخشیتەو. ھەر و ھو کو پیشتریش ئاماژەمان پێدا، بە ئەنجامدانی ئەم کارە ھونەرماندەییە داھینەرانی بێر و زەینی خوینەر بۆ لای دەقە کە ی دەگوازیتەو و ئاسۆی بێر کردنەو دەقە کات، کەواتە بایە خدان بە خوینەریش لە میانی دەقە کە یدا، یەکیکە لەو ئەرکە گرنگ و بە ھا دارانە ی، کە شاعیر ئەنجام دەدات، بە ھۆی ئەو ئەزموونە ئەدەبییە و ھونەرییە کە لە ژبانیاندا بە دەستی پێناو و پیشکەشی خوینەری دەقە کە ی دەکات.

ئۆینبازیش جی پای لە بان سپیاتیدا

پنت پنت دیارە بە دزە دزە بەرپۆیە.....

بۆ کوئ دەچی؟ کەس نازانی! (رەفەعت، 2020: 71)

(ئۆینباز) وشەییەکی پەراویز خراو و بە شیعرییە نوویاویش بە کار دیت، بە مانای (تەلە کە باز، تەفرەدەر، فیلباز) دیت. شاعیر بە مە و وشەییەکی کۆننە ی پەراویز خراوی بە کارھێناو، لادانیکی زمانی لە ئاستی وشە سازیدا ئەنجام داو.

ئەدی ئەگەر

حەوت شەو و حەوت پۆژ بکوتم

دۆلی شه به یخوون و جهنگان؟؟ (رهفعت، 2014، 22)

شه به یخوون، وشه یه کی کۆنینه ی فه رامۆشکراوه، به مانای: به سه ر دوژمن دادان له شه ودا، یا خود په لاماری شه وانه بۆ سه ر دوژمن. به کارهینانی لیره دا بۆ مه به سستی ئیستاتیکیه له نیوان (شه و) و (شه ب)، به مه ش بونیادی به هاکی رهنگینتر و جوانتر بوه.

ئاوه ز پشکووت**زیوس به زی (رهفعت، 2011، 89)**

به کارهینانی وشه ی کۆنینه ی (ئاوه ز: فام، هۆش، ئه قل) له ئیستادا، بۆ ئه وه یه له م دیره دا به مه به سستی جوانیناسی به دوباره بونه وه ی دهنگی پیتی (ز) جو ره ریتم و ئاوازیکی ناسک و چیژبه خشی پرله رینه وه ی موزیکیشی تیدایه.

لیره کات: گالیسکه ی بن ئه سپ و چه رخه یه (رهفعت، 2004، 198)

وشه ی (گالیسکه) له م رسته شیعریه دا به کارهاتوه، وشه یه که جارن به کارده هات، به لام به کارهینانی له ئیستادا زۆر که مبه وته وه، به لام شاعیر به های هونه ری پیداوه و سه ر له نوی مه زراندویه تیه وه و زیندوی کردۆته وه.

سه دان پاشا و قرالی وه ک تو به سه رچوو (رهفعت، 2004، 218)

(قرال) وشه یه کی کۆنینه ی فه رامۆشکراوه، ئه ویش هه ربه مانای (پاشا- پاتشا) دیت (شرفکندی، 1369: 550)، شاعیر جاریکی دیکه به کارهیناوه ته وه، تا له جیاتی ئه وه ی دو جار بلیت: پاشا و پاشای، مه به سستی بوه به خوینه ر بلیت، که ئاگاداری فه رهنگی نوی و کۆنی به کارهینانی وشه ی کۆن و نویباوی زمانی کوردیه.

هه لیش دیره م**بست بست له دوو شوونت دیم (رهفعت، 2004، 115)**

(شون) وشه یه کی کۆنینه یه و له به شیکی شیوه زاره کانیش به کار دیت، به مانای: شوین، پاش، دوا ی دیت. نرخ ی ئیستاتیکیونه که ی له وه دایه به به کارهینانی له م شوینه دا ریتم و ئیقاع و ئاوازیکی خیرا و خۆش و به هیزی ناوه کی به دوباره بونه وه ی پیتی دهنگی (ت)، له گه ل وشه کانی پیش خۆشی پیکهیناوه و چیژیکی وزه به خشیشی به خوینه ر داوه.

ئه م چیا یه چه ند سه رکیشه!**چ به وه جه! (رهفعت، 2004، 222)**

(به وه ج) له کۆندا به کاربراهه، ئیستاکه په راویزخراوه، به مانای پیاوی به نرخ و قه درو به سه هنگ و ئازاش دی، شاعیر ویستویه تی به و ته وژمه هه لچونه ی خۆی، سه رنجی خوینه ر بۆ وشه که رابکیشیت و ئه م وشه یه ی پین ئاشنا بکات، تا کو به بیستنی توشی سه راسیمایی و هه لچون و هه ژانی ناخی بییت.

د- به کارهێنانی وشه‌ی بیگانه:

جوړیکه دیکه‌ی لادانی زمانیه له ئاستی وشه‌سازیدا، له‌م ئاسته‌دا شاعیر ئه‌و وشانه به‌کار دینیت، که له‌بنج و بڼه‌واندا وشه‌ی په‌سه‌نی کوردی نینه، به‌لکو سه‌ر به‌زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیکه‌ن. ئه‌وه‌ی پون و ئاشکراشه که شیعری نویی کوردی زیاتر هه‌نگاوی نا به‌ره‌و زمانی کوردی په‌تی و خو‌مالی و دورکه‌وتنه‌وه له‌به‌کارهێنانی وشه و ده‌سته‌واژه‌ی بیگانه، به‌تایبه‌تیش له‌کاتوساتی سه‌رده‌می شاعیرانی نو‌بخوا‌زو هاوچه‌رخدا ئه‌و دیارده‌یه سه‌ریه‌له‌دا، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌شیک له‌شاعیران وشه و زاراوه‌ی په‌تی و خو‌مالی به‌کار دینین له‌کاتی نویسی شیعره‌کانیادا، ئه‌مه‌ش خالیکه که ده‌وله‌مندی فه‌ره‌نگی و توانای زمانی ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه به‌ده‌رده‌خات، که چه‌نده وشه و زاراوه‌ی جیاوازی له‌شیه‌واره جیاوازه‌کاندا هه‌یه، بو‌ئه‌وه‌ی بون و ناسنامه‌ی خو‌ی سه‌لمینتی له‌نیوان گه‌لانی دیکه‌ی جیهاندا، به‌لام سه‌ره‌رپای ئه‌و حاله‌ته‌ش به‌ته‌واوی نه‌یان‌توانی ده‌سه‌به‌رداری وشه‌ی بیگانه‌بن، به‌پیتی پیویست و توانا و چالاکی فیکری و هزریمان سو‌دی لیده‌بینن، تا‌کو ئه‌لقه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌یه‌ک‌جار له‌گه‌ل زمانی ئه‌و میله‌ته جیاوازانه نه‌چرپیت. ئه‌وه‌ی ئاشکراشه نه‌وزاد په‌فه‌ت، وه‌ک شاعیریکی هاوچه‌رخ، به‌هۆی ئاشنابونی به‌ئاستی رو‌شنیری و تیکه‌لا‌بونی به‌زمانی نه‌ته‌وه‌کانی جیهاندا، له‌م جو‌ره ئاسته‌دا لایداوه و هه‌ولیداوه له‌ده‌قه شیعریه‌کانیدا، چه‌ندین وشه‌ی بیگانه وه‌رگریت و له‌میانی شیعره‌کانیدا بیانمه‌زینیت، ئه‌وه‌ی دیار و به‌رچا‌ویشه ئه‌و جو‌ره لادانانه له‌چوارچیوه‌ی سنوربه‌ندییه‌کی دیاریکراو و به‌پیتی توانای پیویستی له‌به‌کارهێنندا به‌کارهاتون. له‌به‌رئه‌وه‌ی نا‌گونجیت هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی زمانی له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌دا نه‌مین، به‌لکو ده‌بیت ((به‌پیتی پیویست بو‌ پاراستنی مو‌رکی په‌سه‌نایه‌تی زمانه نه‌ته‌وایه‌تییه‌که‌ی سو‌د له‌زمانی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه وه‌رگریت بو‌ په‌ره‌پیدانی زمانه‌که‌ی)) (سایر، 2006: 335)، به‌لام ده‌بیت په‌چا‌وی ئه‌وه‌ش بکه‌ین، که چه‌نده له‌به‌کارهێنانی به‌شیک له‌و وشه بیگانانه خزمه‌تی به‌چالاکی و توانا و ئه‌زمونی شیعری ئه‌و شاعیره‌وه کردوه، چونکه گه‌لی‌جار وشه‌ی زور له‌بار و چاکتر و گونجاوتر بو‌ ئه‌و مه‌به‌سته له‌فه‌ره‌نگی زمانی کوردیدا بون و ئاماده‌گی هه‌یه. که‌واته مه‌رج نییه هه‌مو جاریک به‌کارهێنانی وشه‌ی بیگانه خزمه‌ت به‌ئه‌زمون و کاری ئه‌ده‌بی و هونه‌ری شاعیر بکات، به‌لکو له‌وانه‌شه بیته‌مایه‌ی مه‌ترسیی دروستکردن بو‌ چالاکی و توانای زمانی شاعیر، بو‌یه پیویست و مه‌رجه خو‌یان لی به‌دورگریت (الطرابلسی، 1981: 465). که‌واته ئه‌مجو‌ره لادانه له‌م ئاسته‌دا په‌نگه له‌هه‌ندی‌ک کات و باروزروفا به‌کاریکی ئه‌رینیانه له‌قه‌له‌مبدریت، له‌هه‌ندی‌ک بارودو‌خی دیکه‌شدا لایه‌نیکی نه‌رینیانه بو‌ شاعیر به‌رجه‌سته بکات.

به‌تالوکه بو‌ کتیبخانه‌یه‌ک ده‌چوو

هائه‌وه‌تا

زه‌نگی مو‌بايله‌که‌م لی‌ی دا (ره‌فه‌ت، 2020: 52)

شاعیر وشه‌ی (مو‌بايل) ئینگلیزی وه‌ک ئامیریکی په‌یوه‌ندیکردن و پیداویستییه‌کی سه‌رده‌می و به‌شداریکردنی ته‌کنه‌لوژیا له‌سه‌رجه‌م بو‌اره‌کانی ژياندا وه‌رگرتوه و له‌م تیکسته‌یدا به‌کارهێناوه.

چواری شهوه

رهنگه ئیستا

ههتا سووچی راستهقینه پیدهکهنی

هیندهی ئهستیران بی نهوا بهدل بگرین (رهفعت، 2020: 75)

(سووچ: بهیانی) وشهیهکی عهرهبییه و بهکاریهیناوه، بۆ مه بهستی لادانی زمانی و ئیستاتیکی، تاكو دوباره کردنه وهیهکی دهنگیش به پیتی (س) له نیوان وشهکاندا پیکبیت، کهواته ئهم وشهیه خزمهتیکه ئهرینی و هونهری به شیعره که به خشیوه.

وێرد خوینه سیما نورانی و

په پوله بال سووتاوه کان نایه نهوه (رهفعت، 2014: 104)

(نورانی: که سیک ناوچه وانی پاک و گهش و پروناک و روشن بی)، وشهیهکی عهرهبییه، شاعیر لادانی زمانی پیکردوه، بۆیه به کاریهیناوه، بۆئوهی له گهله وهسفی وشهیه په پوله دا بگونجیت، به و لیکچواندنه ی له نیوان په پوله و سیمای مرۆقه پاکه کان بکات، که سپی و پروناک.

بیته ستران و سرود

بیته ئاوینه ی وجود (رهفعت، 2011: 18)

(وجود: بون) وشهیهکی بیگانه ی عهرهبییه، شاعیر بۆیه به کاریهیناوه تا له گهله کیش و سه روا و ریتم و ئاوازه وه هه مان له رینه وه و کاریگه رییان له سه ر خوینه ر هه بیته، به مهش خزمهتیکه ئهرینی به لایه نی موزیکه دهقه که ی به خشیوه.

واده زانریت

وازه ن دهکریت (رهفعت، 2014: 74)

(زه ن: گومان) وشهیهکی عهرهبییه، به کارهینانی لیره دا به های ئیستاتیکی دهقه که ی رهنگینتر کردوه، شاعیر ههستیارانه و وریایانه به کاریهیناوه، تا خوینه ر سه رنجی بۆ وشه که بچیت و چیریکه موزیکه خش به چاو و گوئ و زهینی خوینه ر ده به خشن، چونکه بونیادیکی پر له سۆز و ههستداری تیدایه، به هوی ئه و له رینه وه و ئاوازه ئیقاعداری تیدا به رجهستهیه.

کهواته به پیتی ئه و چند نمونه شیعریه ی خستمانه رو، شاعیر به شیوهیه کی هونه رمه ندانه له کاره هونه ریه که یدا، به پیتی پیویست سودی له به کارهینانی وشه ی بیگانه وهرگرتوه، ههروه ها مۆرکی ره سه نایه تی زمانی نه ته وه که شی پاراستوه و بونیادی دهقه کانیشی پی توکمه کردوه، تاكو به قازانجی نه ته وه که ی بشکیته وه

و به‌مه‌ش په‌یوه‌ندی ئاستی هزری و ئه‌ده‌بی خۆشی له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌کانی دیکه نه‌چپ‌راندوه‌و ئه‌رکه ئه‌ریتنییه‌که‌ی جیبه‌جیکردوه‌.

ئه‌نجام

1- شاعیر به‌هۆی ئه‌و لادانه‌ زمانیه‌ی له‌ئاستی وشه‌سازیدا ئه‌نجامیداوه‌، توانیویه‌تی شیوازیکی شیعری تایبته‌ به‌خۆی هه‌بیت، به‌مه‌شیان رێچکه‌یه‌کی جیاوازی به‌خودی خۆیه‌وه‌ به‌رجه‌سته‌کردوه‌.

2- نه‌وزاد په‌فعله‌ت له‌رێگه‌ی زمانی شیعرییه‌وه‌، توانیویه‌تی گه‌مه‌ به‌که‌ره‌سته‌کانی زمان بکات و لادانی زمانی له‌ئاستی وشه‌سازیدا بخولقینیت، به‌مه‌شیان جوهره‌ نامۆیه‌ک و داهینانیک هونه‌رییانه‌ له‌به‌کاره‌یتانی زمانه‌که‌یدا دروستبکات، له‌م رێگه‌یه‌شه‌وه‌ توانیویه‌تی جوانکاری و جوانیه‌کی بی‌هاوتا و چێژ و خۆشیه‌ک به‌ده‌قه‌کانی ببه‌خشیت.

3- شاعیر به‌لادانی زمانی له‌ئاستی وشه‌سازیدا گرنگی زۆری به‌داهینانی وشه‌ی نوی داوه‌، به‌هۆی گشتاندنی یاسایه‌کی وشه‌پۆنان و داتاشینی وشه‌تاشین که‌ وشه‌کانی پێپیکه‌یتاوه‌، وه‌کو: (خۆرخواز و دایکخۆر و پونگجاری و پایزنامه و نرکژنی و به‌فرستان...هتد).

4- شاعیر به‌هۆی لادانی زمانیه‌وه‌ له‌م ئاسته‌دا، هه‌ولیداوه‌ پۆنانی تیکدانی باو (به‌ربلاوی) ئه‌و وشانه‌ ده‌سکاری بکات، که‌ وه‌ک ده‌سته‌واژه‌یه‌کی باو به‌یه‌که‌وه‌ دین، بۆ نمونه: (مه‌م و زین، شه‌ویک دره‌نگان، فه‌ره‌اد و شیرین، رۆژئاوا و رۆژه‌لات).

5- شاعیر بایه‌خی زۆری به‌به‌کاره‌یتانی وشه‌ی شیوه‌زاری دیکه‌ی زمانی کوردی داوه‌ به‌هۆی (لادانی شیوه‌زار)ه‌وه‌، وه‌کو: (ئاوردو، بلویرزان، هاپۆ، خاستر، په‌لک، که‌قنار، دیقل...هتد). هه‌روه‌ها نه‌وزاد په‌فعله‌ت به‌هۆی لادانی زمانیه‌وه‌ له‌م ئاسته‌دا، سودی زۆری له‌به‌کاره‌یتانی وشه‌ی بیگانه‌ و کۆنینه‌ی په‌راویزخراو بینیوه‌، وه‌کو: (ئۆینباز، شه‌به‌یخون، ئاوه‌ز، گالیسکه، قرال، به‌وه‌ج، مۆبایل، سووبج، نورانی، وجود، زهن...هتد).

The Aesthetics of deviating of word structure of Nawzad Rafaat's poems

Shakhawan Farhad Mohammed¹ - Ibrahim Ahmed Shwan²

¹⁺²Kurdish Language Department, College of Language, University of Salahaddin, Erbil, Kurdistan Region, Iraq

Abstract

This research entitled “The Aesthetics of deviating of word structure of Nawzad Rafaat's poems” is a phase to display and identify the literary devices that estimate aesthetics as a criteria genre of poetry in which it reveals the beauty of poems. It is also a definite attempt to highlight the deviations made on word structure used in the poems. In addition, that demonstrates the poets' active methods, ability, energy, conversational skills and expressions in using deviations to embody and express aesthetics in his poems .

Keywords: Language Deviation, Aesthetics, Word Deviation, Word Coinage.

سه‌رچاوه‌کان

- ئەحمەد، سافیه محەمەد (د.)، (2013)، لادان لە شیعری هاوچەرخی کوردیدا، بلاوکراوەی ئەکادیمیای کوردی، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، چاپی یەکەم، هەولێر.
- ئەرەستۆ، (2011)، ھونەری شیعەر، (شیعەناسی)، وەرگێڕانی: ئینگلیزی و پیتشەکی و پەرەوێزی: عەزیز گەردی، چاپی دووەم، چاپخانه‌ی گەنج، سلیمانی.
- ئەسوەد، نەوزاد ئەحمەد، (2001)، شیعرییەتی دەق و ھەنگوینی خۆیندەو، چاپخانه‌ی رەنج، سلیمانی .
- خۆشناو، ھێمن عومەر، (2010)، شیعرییەتی دەقی چیرۆکی کوردی (لینکۆلینەو ھەیکەکی شیوازگەری پراکتیکی)، چاپخانه‌ی رۆشنییری، هەولێر.
- سابیر، پەریز، (2006)، رەخنە ئێدەبی کوردی و مەسەلەکانی نوێکردنەوەی شیعەر، چاپخانه‌ی وەزارەتی پەرەوێز، هەولێر.
- سەعید، ناز ئەحمەد، (2013)، لادان لە شیعری لەتیف ھەلمەت دا، چاپخانه‌ی بینایی، سلیمانی.
- عارف، حەمەکریم، (2007)، دەربارە شیعەر و شاعیری، چاپی یەکەم، چاپخانه‌ی یاد.
- غەفور، ریزان محەمەد، (2005)، رێبازی رۆمانسیزم (1918-1945)، هەولێر.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (پ.د.) (2010)، لینکۆلینەو ھەیکەکی زمانەوانییەکان، دەرگای موکریانی، هەولێر.
- کانەبی، دلێر سادق، (2009)، ھەندی لادانی زمانی لای سێ شاعیری نوێخواری کورد، 1، چاپخانه‌ی خانی، دھۆک.
- مەحمود، فازیل مەجید (د.)، (2007)، سروشت لە شیعری گۆراند، دەرگای چاپ و پەخش سەردەم، چاپی یەکەم، سلیمانی .
- میراودەلی، کەمال (د.) (2021)، شیعەناسی بە شیعەر، لینکۆلینەو ھەیکەکی ئەکادیمی لە ئیستاتیکای شیعەر، چاپی یەکەم، چاپخانه‌ی مێخەک، ئەکادیمیای فانی.
- رەفەعت، نەوزاد، (2004)، پەرییەکان ھەلەدەفرینمەو، دیوانی شیعەر، چاپی یەکەم، دەرگای چاپ و بلاوکردنەوەی ئاراس، هەولێر.
- رەفەعت، نەوزاد، (2011)، ریی تاوسان، بلاوکراوەکانی یەکتیی نوسەرانی کورد _ لقی هەولێر، چاپخانه‌ی رۆژھەلات، هەولێر.
- رەفەعت، نەوزاد، (2014)، شینی شالور، چاپی دووەم، چاپخانه‌ی رۆژھەلات، هەولێر.
- رەفەعت، نەوزاد، (2020)، بالەکانم بەدەرەو، چاپی یەکەم، چاپخانه‌ی ماد.
- ئەحمەد، سافیه محەمەد، (2009)، شیوازە شیعەرە کوردییەکانی پیربال مەحمود، زانکۆی سەلاحەدین. نامە ماستەر.
- حسین، جمیلە ئەحمەد، (2008)، شیوازی وتار لە رۆژنامە کوردیدا، نامە ماستەر، زانکۆی کۆیە.
- عەبدوللا، عەبدولسەلام نەجمەدین، (2007)، شیکردنەوەی دەقی شیعری لە رۆی زمانەوانییەو، زانکۆی سەلاحەدین، کۆلیژی زمان، نامە ماستەر، هەولێر.
- کانەبی، دلێر سادق، (2008)، ھەندی لادانی زمانی لای سێ شاعیری نوێخواری کورد، زانکۆی سەلاحەدین، نامە ماستەر.
- بابان، شێرکۆ (د.)، (2007) کاری (بریتی بون لە...) لە زمانی نوسیندا، گۆڤاری رامان، ژ: 125.
- خانزاد، قادر علی، (2008)، رۆل و کەسایەتی وشە لە کورتە شیعردا، گۆڤاری رامان، ژ 135.
- دزەبی، عەبدولواحد موشر (پ.ی.د.)، (2007)، لادانی واتایی لە زمانی شیعردا، مجلە _ کلیة اللغات، العدد- 13.

خال، شیخ محمدهدی، (2005)، فه‌هنگی خال، چاپی دوهم، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولیز.

شرفکندی، عبدالرحمن هه‌ژار، (1369)، هه‌نابنه‌ بۆرینه، فه‌هنگ کردی _ فارسی، سروش، تهران.

السد، نورالدین، (2010)، ألسلوب و تحلیل الخطاب، ج1، دار هومه للطباعة و النشر و التوزیع، الجزائر.

الطرابلسی، محمد الهادی (د.) (1981)، خصلئص ألسلوب فی الشوقیات، جامعة تونس.

عبدالبدیع، لطفی (د.) (1969)، الشعر واللغة، مكتبة النهضة المصرية، ط1.

عبدالبدیع، لطفی (د.) (1997)، التركيب اللغوي للأدب، مكتبة لبنان، بيروت.

عبداللطيف، محمد حماسة (د.) (1996)، لغة الشعر، ط1، دار الشروق.

عزيز، صالح ملا (د.)، (2010)، جماليات ألامشارة النفسية في الخطاب القراني، دار الزمان، سوريا.

كورک، جاکوب، (1989)، اللغة في ألدب الحديث، الحداثة و التجريب، ت: ليون يوسف و عزيز عمى نوئيل، دار المأمون للترجمة و النشر، بغداد.

وهبة، المهندس، مجدي و كامل (1984)، معجم مصطلحات العربية في اللغة و الأدب، مكتبة لبنان، ط2.